

[Elbæk-Jessen.]

Den Sag, som foreligger her, er jo i sjælden Grad forkludret, saa det er vanskeligt at dømme om, hvem eller hvad der er Skyld i, at Stillingen er, som den er. Den højtærede Indenrigsminister kom forleden Aften i Landstinget med et stærkt Angreb paa Venstres Presse. Der kan jo være noget i, at man kan kritisere Pressen i Almindelighed, og jeg vil derfor sige til den højtærede Indenrigsminister, om det ikke ogsaa var rigtigt at tage hans egen Presse med. Samme Dag stod der nemlig i „Sydvestjylland“, et radikalt Venstreblad: Venstre er helt under Konservatismens Aag. En saadan Overskrift er jo i hvert Fald ikke saglig, og det er jo muligt, hvis det i Almindelighed er Tonen i Pressen, at det i høj Grad er med til at forkludre en saa udmærket Sag som denne. Det kan være betimeligt at nævne det, men saa er det vist rigtigt at tage flere med.

Det foreliggende Lovforslag anser jeg for en midlertidig Foranstaltning. Det foreslaar ikke nogen virkelig Rentesaenkning, men det er noget af det, som vi har haft saa meget af, noget midlertidigt. Vi savner stadig de Forslag, som kan bringe Landbruget i økonomisk Ligestilling med de andre Erhverv. Lovforslaget stiller Laan i Udsigt. Er det rigtigt, naar vi har Laan nok i Forvejen? Men det er altsaa den Vej, Lovforslaget viser, en midlertidig Hjælp, og som de smaa, vi er, vil jeg for mit Vedkommende stemme for Flertalspartiernes Forslag. Ikke fordi der ikke er Ting, som jeg ikke synes om, og jeg mener heller ikke, at det giver nogen virkelig Rentesaenkning, men jeg vil stemme for det for at slaa fast, at vi skal have yderligere Rentesaenkning, vi maa fortsætte ad den Vej. Der er ogsaa en anden Ting, som jeg finder udmærket ved Forslaget, nemlig at det foreslaar Skat paa Aktieudbytter og store Formuer. Det er jo nødvendigt, at vi faar Kapitalen til at hjælpe med til at bære Byrderne. Derfor ønsker jeg at udtale her, at jeg stemmer for Flertalspartierne Forslag.

Statsministeren (Starming): Jeg har ikke under denne Forhandling hørt noget, hvis Besvarelse kan foranledige mange Ord. Navnlig efter at jeg har hørt, at det ærede Medlem Hr. Krag mener, at der kan være Anledning til visse nye Forhandlinger under Sagens videre Behandling, vil det jo være lidet rimeligt nu at gøre Grøften dybere end, at det dog er muligt at komme over den — den kan jo være dyb nok i Forvejen.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har i Dag udtalt sig om Nødvendigheden af at faa Valg og har udviklet en ny demokratisk Teori, nemlig, at naar han forlanger det, skal vi gaa til Valg, ellers er vi ikke Demokrater. Det forekommer mig at være en besynderlig Opfattelse, det ærede Medlem saaledes har tilegnet sig. Valgperioden er jo ved Lovgivningen fastsat til 4 Aar, og hvis der ikke i disse 4 Aar viser sig et Flertal mod Regeringen her i Tinget, saa sidder vi roligt i de 4 Aar, hvis det passer os; ganske uden Hensyn til, hvad der passer det ærede Medlem, og derfor maa det ærede Medlem søge at bevare Taalmodigheden, ikke blot i Øjeblikket, men indtil det Tidspunkt kommer, hvor det er rimeligt og nødvendigt at holde Valg.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen, som har sluttet sig til Flertallets Forslag ved Afstemningerne, ligesom det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen, der ogsaa gav Tilslutning dertil, har jo hermed vist Forstaaelse af Nødvendigheden af at arbejde videre for de Teorier om Rentens Sænkning, som er kommet til Orde fra Landboernes Kreds gennem flere Aar, men som man altsaa nu søger at slaa Bom for ved det, som de to Flertalspartier i Landstinget, Venstre og Konservative, er enedes om. Det ærede Medlem Hr. Thomsen fremsatte Ønsket om lav Rente, et Ønske, der deles ikke alene af Landbefolkningen, men ganske naturligt ogsaa af store Dele af Bybefolkningen, og for saa vidt det ærede Medlem har Planer med Hensyn til, hvordan dette kan gennemføres, ogsaa paa Trods af det Landstingsflertal, der nu er, vilde jeg naturligvis sætte Pris paa, om det ærede Medlem vilde uddybe det nærmere. Det er jo, ikke mindst naar jeg ser paa Afstemningen forleden, ikke tilstrækkeligt opmuntrende, at det ærede Medlem her giver sin Tilslutning til Regeringspartiernes Ønsker. De Meningsfæller, det ærede Medlem har i Landstinget, viste sig jo desværre ikke lige saa modige, da Afstemningen fandt Sted der, som de to nævnte Talere har vist sig her i dette Ting. Det var jo navnlig i Landstinget, Regeringen kunde have Brug for Støtte i denne Sag, saa hvis det ærede Medlem Hr. Thomsen kunde øve sin Indflydelse paa Meningsfællers Handlemaade i Landstinget, vilde det jo være nok saa virkningsfuldt. Det udelukker ikke, at jeg selvfølgelig gerne imødekommer det ærede Medlem Hr. Thomsens Ønske om, at vi fortsat beskæftiger os med Problemet Rentesaenkning, men usægtelig bliver det jo sværere at tage op til ny Behandling, hvis det først